

“เศาะหาบะฮฺ” กับจุดยืนของหมู่ชนผู้ศรัทธา

[ไทย - Thai - تايلاندي]

แวมูฮัมหมัดซาบรี แวะะโก๊ะ

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ الصحابة وموقف المؤمنين منهم ﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد صبري يعقوب

2011 – 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

“เศาะหาบะฮ์” กับจุดยืนของหมู่ชนผู้ศรัทธา

บทความที่ชนะการประกวดเขียนบทความในโครงการ “แบบฉบับความยิ่งใหญ่ของท่านนะบีมุฮัมมัดและความประเสริฐของบรรดาเศาะหาบะฮ์” เป็นอันดับที่ 3 จัดโดย ฝ่ายศาสนา และ วัฒนธรรม สถานทูตซาอุดีอาระเบีย ประจำประเทศไทย ภายใต้การดูแลโดยเชคมุหัมมัด บิน อะหมัด อัล-อูศัยมียะหะฟีเซาะฮ์อัลลอฮ์

คำนำ

มวลการสรรเสริญ เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พรอันประเสริฐและความศานติจงมีแด่ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ ค็ อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ี ย ฮี ว ะ ล ี ล ี ม และบรรดาเครือญาติตลอดจนบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงพระองค์

และให้ข้อชี้้นำแก้หัวใจทั้งหลาย เผยแพร่ศาสนแห่งสัจธรรม
ลบล้างหลักการที่ผิดๆ แห่งความเชื่อที่นอกกริต
และจุดคบเพลิงแห่งสัจธรรมให้แก่มวลมนุษยชาติ
และพวกเขาคือผู้ที่อัลลอฮฺทรงกล่าวว่

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكْعًا سَجَدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَى
سَوْبِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾﴾ (الفتح : ٢٩)

“มุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา
เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา
เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง
เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รูกอบ ผู้สujud
โดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮฺและความโปรดปราน
(ข อ ง พ ร ะ อ ง ค์)
เครื่องหมายของพวกเขายู่นบนใบหน้าของพวกเขาเนื่องจากร่องร
อยแห่งการสujud นั่นคืออุปมาของพวกเขามีอยู่ในอัด-เตารอต

และอุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในอัล-อินญิล
ประหนึ่งเมล็ดพืชที่งอกหน่อหรือกิ่งก้านของมันออกมาแล้วทำให้
มันงอกงามแล้วมันก็เติบโตแข็งแรงและทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน
นำความปลื้มปิติมาให้แก่ผู้หว่าน
เพื่อที่พระองค์จะก่อความโกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธาเพราะพ
ว ก เ ข า (มุ ส ลี มี น)
และอัลลอฮฺทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
ในหมู่พวกเขาว่าจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง”
(สุเราะฮฺ อัล-ฟัตหฺ : 29)

ไม่ มี ช้ อ ส ง ส ัย ไ ด ้ ก
สำหรับผู้ที่มีสติปัญญาทั้งหลายที่ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ
วะตะอาลาและศาสนทูตของพระองค์ ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม
ที่ต้องมีความเชื่อมั่นว่า บรรดาเศาะหาบะฮฺของท่าน นบี ค็อลลัลลอฮฺ
อะลัยฮิ วะสัลลัม นั้น ล้วนเป็นกลุ่มชนที่ดีเลิศที่สุดเหนือกลุ่มชนทั้งหลาย
ดังที่ ท่าน นบี ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม
คือผู้นำและมีความประเสริฐที่สุดในหมู่ลูกหลานท่านนบีอาดัม
บรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านก็คือกลุ่มชนที่ดีเลิศที่สุดที่มีอยู่ ณ
พื้นแผ่นดินนี้เช่นเดียวกัน

และโดยแน่แท้การได้รับรู้ถึงสภาพ คุณลักษณะนิสัย และจรรยา มารยาท ที่สูงส่งของพวกท่านเหล่านั้น ย่อมเป็นทางนำไปแก่หมู่ชนผู้ศรัทธาที่ปรารถนาใช้ชีวิตตามแบบอย่างของ ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้อย่างแน่แท้ ดังที่ท่านอับดุลลอฮฺ บินอุมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุมมา ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ใดที่ต้อ ง ก า ร ทำ ต าม แ บ บ อ ย ่ า ง ที่ ดี เขาก็จงทำตามแบบอย่างที่ดีของผู้ที่ได้ตายไปแล้วเกิด พวกเขาเหล่านั้นคือเศาะหาบะฮฺของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม พวกเขาเป็นประชาชาติที่ดีที่สุด เป็นผู้ที่หัวใจที่บริสุทธิ์ที่สุด มีความรู้อย่างลึกซึ้งที่สุด และเป็นผู้มีความลำบากน้อยที่สุดในการนับถือหรือปฏิบัติคำสั่งใช้ ข อ ง ศ า ส น า เป็นกลุ่มชนที่อัลลอฮฺได้ทรงเลือกให้เป็นสาวกของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม และทำการสืบทอดศาสนาของพระองค์ ดังนั้น ท่านทั้งหลายจงเจริญรอยตามความประพฤติดั้งเดิมของพวกเขา เกิด พวกเขาคือบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ซึ่งเขาเหล่านั้นดำรงอยู่บนทางนำที่เที่ยงธรรม”¹

¹ อับดุลอัยม์ อัล-อัศฟะฮานีย์, อัล-หุลละฮฺ, เล่ม : 1 หน้า : 305-306.

และท่านอับดุลลอฮฺ บินมัศอูดได้กล่าวอีกว่า “แท้จริงอัลลอฮฺ ทรงมองดูหัวใจของปวงบ่าว ซึ่งพบว่าหัวใจของมุหัมมัด ศ็อล ล ล ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ัย ฮฺ ี ะ ส ัล ล ัม เป็นหัวใจที่ดีเลิศที่สุดจากปวงบ่าวทั้งหลาย ซึ่งพระองค์ทรงเลือกท่านด้วยพระองค์เอง แล้วทรงแต่งตั้งให้ท่านประกาศศาสนา หลังจากนั้นก็ทรงมองดูหัวใจของมนุษย์คนอื่นๆ นอกจากหัวใจของมุหัมมัด ศ็อล ล ล ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ัย ฮฺ ี ะ ส ัล ล ัม แล้วก็พบว่าหัวใจของบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านนับเป็นหัวใจที่ดีเลิศที่สุดจากปวงบ่าวทั้งหลาย แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือนบีของพระองค์ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ต่อสู้อันรั้นในกิจการต่างๆของศาสนาพระองค์ ดังนั้นสิ่งที่บรรดาผู้ศรัทธาเห็นว่าดี มันก็เป็นสิ่งดี ณ ที่อัลลอฮฺ และสิ่งที่บรรดาผู้ศรัทธาเห็นว่าน่าเกลียด มันก็เป็นความน่าเกลียด ณ ที่อัลลอฮฺ”²

และนี่คือ...สาส์นเล่มเล็กๆที่ได้กล่าวถึง “เศาะหาบะฮฺ กั บ จู ด ยี น ข อ ง ห มู่ ช น ผู้ ศ ร ั ท ฐ า ”

² อิมามอะหมัด บินหัมบัล, อัล-มุสนัด, เล่ม : 1 หน้า : 379, อปีนะอีม อัล-อัศบะฮานีย์, มัอฺริฟะฮฺ อัศ-เศาะหาบะฮฺ, หน้า : 19, หัมดู บินอับดุลลอฮฺ บินอิบรอฮีม อัล-หุมาйдีย์, อัล-อิบานะฮฺ ลิมาลิศเศาะหาบะฮฺ มินัลมันซิละฮฺ วัล-มะกานะฮฺ, หน้า :

ซึ่งข้าพเจ้าได้เรียบเรียงขึ้นมาโดยผ่านการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลทางวิชาการ ที่มี ความ ม น ่า เชี อ ถี อ ต ่า ง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงคุณลักษณะที่สำคัญของการเป็นเสาะหาปะฮุรรวม ทั้ง ให้ ต ร ะ ห นั ก ถึ ง ค ว าม ส ำ ค ัญ ความประเสริฐและการเป็นกลุ่มชนที่ดีเลิศของพวกเขาท่าน ทั้ง ยัง ก ล ่า ว ถึ ง จ ุด ยื น แล ะ ภ า ร กิ จ ข อ ง ผู้ ศ ร ี ท ฐ า โดย เฉ พ าะ ช า ว อ ะ ฮ ุ ล ุ ส ุ น ณะ ฮ ุ วัล - ญะ มา อ ะ ฮ ุ ทั้ง ห ล า ย ที่ ต ้ อ ง มี ต ่อ พ ว ก ท ำ น เนื่องจากปกป้องและปลด้างคำใส่ไคล้ของเหล่าศัตรูที่มีต่อพวกท่านนี้ นถือเป็นการกิจหนึ่งของหมู่ชนผู้ศรัทธาที่ต้องเอาใจใส่และระมัดระวังใน การ ป ฎิ บั ติ ห นั ำ ที่ อ ยู่ แ ล ้ว เพราะการปกป้องและรักษาเกียรติของพวกเขานั้นก็เท่ากับการปกป้อง และรักษาเกียรติของอัลกุรอานและสุนนะฮฺของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมด้วย

ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่ออัลลอฮุ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา ให้สาส์นเล่มเล็ก ๆ นี้ได้รับความจำเริญ มีคุณประโยชน์ และมีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และขอให้การงานชิ้นนี้ได้นำคุณประโยชน์แก่ข้าพเจ้าในช่วงที่ข้าพเจ้ามีชีวิต อยู่ แ ล ะ ไ ต ้ ลี น ชี วิ ต ไป และขอให้การงานชิ้นนี้เป็นประโยชน์แก่หมู่ชนผู้ศรัทธาทั้งหลาย

ขอพรของอัลลอฮ์และความจำเริญของพระองค์จึงมีแต่บ่าวและ ศาสนทูตของอัลลอฮ์ ผู้เป็นนบีของเรา ผู้นำของเรา มุหัมมัด บิน อับดุลลอฮ์ และบรรดาเครือญาติ ตลอดจนบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน และแต่ผู้ที่เจริญรอยตามพวกท่านด้วยความดีงามจนถึงวันกิยามะฮ์ อามีน

“เศาะหาบะฮ์” พวกท่านคือใคร ?

โดยแน่แท้ การได้รับรู้ว่าใครเป็นหรือไม่เป็น “เศาะหาบะฮ์” กันบ้างนั้นไม่ใช่เพียงแต่มีความสำคัญทางด้านหลักวิชาการในวรรณะของวิชาว่าด้วยดีอันหะดีษเท่านั้น แต่ยังส่งอิทธิพลโดยตรงและสำคัญมากทีเดียวแก่ท่าทีของเราที่มีต่อโครงสร้างทางจริยธรรมและการสร้างสังคมมุสลิม บ่อยครั้งด้วยกันที่ท่านนบี ค็อ ล ล ล ล อ ฮ์ อะ ล ย ฮี วะ ล ล ล ม แนะนำว่าเศาะหาบะฮ์ของท่านเป็นแบบฉบับของชนรุ่นต่อไปในอนาคต เพราะเศาะหาบะฮ์เหล่านั้นได้เข้าใจและปรับตนเองและน้อมรับในคำสอนของ ท่าน ที่ ท่าน อยู่น้อยที่สุดในเรื่องคำสั่งเสียทั้งหลายและสุนันหรือการปฏิบัติของท่าน น บี ค็อ ล ล ล ล อ ฮ์ อะ ล ย ฮี วะ ล ล ล ม

พวกท่านได้ปฏิบัติได้ดีกว่าผู้อื่นใดที่จะสามารถกระทำได้อย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าใคร่แนะนำเสนอด้านนิยามบางส่วนที่สำคัญที่นักวิชาการบางท่านได้นำเสนอ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

“เศาะหาบะฮฺ”... พวกท่านคือผู้ที่อิหม่ามอัล-บุคอรีย ราะหิมะฮฺสุลลอลฮฺ ได้กล่าวว่า “ผู้ใดที่เคยคบหาเป็นมิตรกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลลัยฮิ วะสัลลัม หรือเคยเห็นท่าน โดยที่เขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธาก็ถือว่าเขาเป็นหนึ่งในบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่าน”³

“เศาะหาบะฮฺ”... พวกท่านคือผู้ที่ท่านอะลี บินอัล-มะดีนีย ได้กล่าวว่า “ผู้ใดที่เคยคบหาเป็นมิตรกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลลัยฮิ วะสัลลัม หรือเคยเห็นท่านแม้เป็นเพียงช่วงเวลาหนึ่งของวันก็ตาม ก็ถือว่าเขาเป็นหนึ่งในบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลลัยฮิ วะสัลลัม”⁴

“เศาะหาบะฮฺ”... พวกท่านคือผู้ที่ท่านอบูนะอีม อัล-อัศบะฮานี ย ได้กล่าวว่า “ผู้ที่เป็นที่รู้กันว่าเขาเคยคบหาเป็นมิตรกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ

³ อิบน์หะญัร, ฟัตหุลบารีย์, เล่ม : 7 หน้า : 3.

⁴ แหล่งเดิม

อะลัยยิ วะสลัลัม หรือได้รายงานหะดีษจากท่าน หรือได้เห็นท่าน จากบรรดาผู้ชายและผู้หญิง”⁵

“เศาะหาบะฮฺ”... พวกท่านคือผู้ที่ท่านสะอิด บินอัล-มุสยัยิบ ได้กล่าวว่า “เศาะหาบะฮฺ คือผู้ที่เราจะไม่นับว่าเขาเป็นเศาะหาบะฮฺ นอกจากผู้ที่เคยคบหาหรืออยู่ใกล้ชิดกับท่านเราะสุลุลลอฮฺ คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยยิ วะสลัลัม หนึ่งปี หรือสองปี และเคยเข้าร่วมสงครามกับท่านนบีหนึ่งครั้งหรือสองครั้ง”⁶

“เศาะหาบะฮฺ”... พวกท่านคือผู้ที่ท่านอัล-หาฟิซ อิบนุหะญูร และบรรดานักวิชาการด้านหะดีษได้กล่าวไว้ ซึ่งเป็นการให้คำนิยามที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือที่สุด⁷ นั่นคือ

⁵ อบี นะอีม อัล-อัศบะฮานีย์, มัจริฟะฮฺ อัล-เศาะหาบะฮฺ, เล่ม : 2 หน้า : 394.

⁶ อิบนุ อัล-อะซีร, อะสะดุดดออะฮฺ, เล่ม : 1 หน้า : 12

⁷ อิบนุหะญูร, อัล-อิศอบะฮฺ ฟิตัมยீซ อัล-เศาะหาบะฮฺ , หน้า : 16 , อิมามอะหมัด บินหัมบัล, ฟะฎอฮิล อัล-เศาะหาบะฮฺ, หน้า : 9, ดร.อะหมัด สัยยิด อะหมัด, มะฟาฮีม เหาละ อัล-อาลี วัล-อัศฮาบ, หน้า : 48, ดร.อะหมัด สัยยิด อะหมัด อะลี, อัล-อะชะเราะฮฺ อัล-มุบัทซิฮฺน บิล-ญันนะฮฺ, หน้า : 24, ดร.อับดุลอะซีซ บินมุหัมมัด อัล-สัดฮาน , วะเกาะฟาต มัสนะอียะฮฺ ดัรเราะวีเยฮฺ ตะอูวีเยฮฺ มินลิลัย อัล-เศาะหาบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 11, ดร.นาศิร อัช-ชัยคุ , อะกีดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิศเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า :35, ดร.มุหัมมัด บินอะลี บินศอลิหฺ อัล-ฆอมิดีย, มัสนุขชีรอ บิลญันนะฮฺ มินชีอริลอะชะเราะฮฺ, หน้า :21, ดร.อะหมัด สัยยิด อะหมัด, มะฟาฮีม เหาละ อัล-อาลี วัล-อัศฮาบ, หน้า : 50.

“ผู้ที่เคยพบกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งเขาเป็นผู้ศรัทธา และสิ้นชีวิตไปในสภาพนั้น”⁸

“เศาะหาบะฮ์”...พวกท่านคือผู้ที่ท่านอัล-หาฟิซ อิบนุหะญูร ได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า “พวกเขาทั้งหมดรวมถึงผู้ที่พบเจอและไปมาหาสู่มักคูนกับท่านอย่าง เป็นเรื่องนิจ หรืออาจจะ เป็นเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ และเป็นผู้ที่รายงานหะดีษจากท่านหรืออาจจะไม่ได้รายงานหะดีษ แม้เพียงสักเรื่องหนึ่งก็ตาม เขาอาจจะเป็นผู้เคยเข้าร่วมสงครามกับท่านนบีหรืออาจจะไม่เคยเข้า และเขาอาจจะเป็นผู้ที่เคยเห็นท่านด้วยกับตาแม้ว่าอาจจะไม่เคยใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับท่านก็ตาม หรือบางทีอาจจะเป็นผู้ที่ไม่เคยเห็นท่านเนื่องจากมีอุปสรรคเช่นตาบอด และด้วยข้อผูกมัดของการมีศรัทธา ฉะนั้นสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เคยพบเจอท่านแม้ว่าภายหลังจากนั้นจะเข้ารับอิสลามก็ตามก็ไม่ถือว่าอยู่ในคำกล่าวข้างต้น เว้นแต่ว่าหลังจากที่เขาเข้ารับอิสลามแล้วเขาก็ได้พบเจอกับท่านนบีอีกครั้ง และคำกล่าวของเรานั้นมิได้หมายรวมถึงผู้ที่มีศรัทธาต่อสิ่งอื่น เช่นผู้ที่พบเจอกับท่านซึ่งเขาเป็นผู้ที่ศรัทธาจากชาวคัมภีร์(ยิวและ

⁸ อิบนุหะญูร, อัล-อิศอบะฮ์ ฟิตัมยี้ซ อัล-เศาะหาบะฮ์ , หน้า : 16

คริสต์) ก่อนการเป็นนบี และคำกล่าวของเรายังหมายถึงทุกๆคนที่เป็นมุกัลลัฟ(สามารถปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์)จากหมู่ ญิน และมนุษย์ ส่วนผู้ที่เคยพบเจอท่านแต่ภายหลังจากที่เขาศรัทธาแล้วนั้น เขากลับผินหลังให้กับศาสนาอิสลามและตายในสภาพนั้น เช่นนี้ก็ถือว่าเขาไม่ได้อยู่ในคำกล่าวของเราใดๆ แต่ผู้ที่ผินหลังให้กับศาสนาภายหลังจากนั้นเขาหวนกลับมาสู่อิสลามอีกครั้ง ก่อนที่เขาจะตาย ไม่ว่าจะพบเจอกับท่านนบีอีกครั้งหรือไม่ก็ตาม ทัศนะที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือนั้นเขาก็เป็นหนึ่งในบรรดาเศาะหาบะฮ์”⁹

ดังนั้น สำหรับผู้ที่ผินหลังให้กับศาสนาและได้สิ้นชีวิตในสภาพนั้นก็ถือว่าการเป็นเศาะหาบะฮ์ของเขา นั้นได้สิ้นสุดไป ด้วยปริยาย แต่ผู้ใดที่ได้สำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัวไปสู่อิสลามอีกครั้งการเป็นเศาะหาบะฮ์ของเขาก็กลับคืนมาอีกครั้ง ซึ่งนี่เป็นทัศนะที่ถูกต้องที่สุด¹⁰

⁹ อิบุนหะญูร, อัล-อิศออบะฮ์ ฟิตัมยீซ อัศ-เศาะหาบะฮ์, หน้า : 16-19.

¹⁰ มุนซิริ บินสุลัยมาน อัล-อัศอัด, อัศ-เศาะหาบะฮ์ วัน-นิฟาอ, หน้า 19 , ดร.อับดุลอะซีซ บินมุหัมมัด อัล-สัดทาน , วะเกาะฟาต มันฮะญียะฮ์ ตัรบะวียะฮ์ ตะอวียะฮ์ มินลียร์ อัศ-เศาะหาบะฮ์ เราะะฎียัลลอฮูอันฮุม, หน้า : 11.

สรุปได้ว่า “เศาะหาบะฮฺ” คือ ผู้ศรัทธารุ่นแรกที่เคยคบหาเป็นมิตรและเสวนากับท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม โดยที่พวกเขาได้ฟังคำสั่งสอนของท่าน เ จ ริ ญ ร อ ย ต ่า ม ที่ ่า น และได้สิ้นชีวิตไปในสภาพที่มั่นคงในการศรัทธาต่ออิสลาม ฉะนั้นการที่จะรู้ว่าใครเป็นหรือไม่เป็นเศาะหาบะฮฺนั้นจึงมีเงื่อนไขสามประการด้วยกันนั้นคือ

หนึ่ง...มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในคำสั่งสอนของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

สอง...ได้คบหาเป็นมิตรกับท่านในสภาพที่เป็นผู้ศรัทธา

สาม...ได้สิ้นชีวิตในสภาพที่เป็นผู้ศรัทธา

สำหรับจำนวนของเศาะหาบะฮฺของท่านเราะซูลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม นั้น นักวิชาการบางท่านกล่าวว่าพวกท่านมีจำนวนทั้งหมดประมาณ 124,000 ท่าน บางท่านกล่าวว่า 114,000 ท่าน และบางท่านได้กล่าวว่า 60,000 ที่ ่า น แ ต่ ที่ ่า น อั ล - บุคอรีย์และมุสลิมได้รายงานว่าจำนวนของเศาะหาบะฮฺนั้นมีจำนวนมาก ม าย แ ต่ ม ี ก าร ร ว ร วม ว่า มี จ ำ น วน เ ท ่า ไ ต ¹¹

¹¹ บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ : 4418 และมุสลิม : 2769.

ซึ่งเสาะหาบะฮะฮุท่านสุดท้ายที่สิ้นชีวิตนั้นคือท่านอบูอับฎุ-ฎุฟัยล์ อามิร บินวาซิละฮุ อัล-ลัยษี๊ยะ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ¹²

จะรู้ได้อย่างไรว่าใครคือเสาะหาบะฮะฮุ ?

บรรดานักวิชาการได้วางแนวทางและหลักเกณฑ์เพื่อให้รับรู้ว่าใครบ้างที่เป็นเสาะหาบะฮะฮุ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มีรายงานที่ยืนยันว่าเขาเป็นเสาะหาบะฮะฮุ ซึ่งได้ปรากฏในอัลกุรอานทั้งที่ได้บ่งชี้อย่างชัดเจนและที่เป็นนัย ซึ่งสามารถสืบได้ว่าเขาคือเสาะหาบะฮะฮุ หรือด้วยการรายงานที่สืบต่อเนื่องกัน(มุตะวาติร)ที่ปรากฏในสุนนะฮะฮุของท่านปี¹³

¹² อัब्ดุลลอฮุ บินศอลิหุ อัล-เกาะซีร์ อัลอิศออะฮุ ฟิฟะฎอิล วัหฎุค อัล-เศาะหาบะฮุ, หน้า 7-8, ดร.นาซีร์ อัช-ชัยคุ, อะกีดะฮุ อะซูลุสสุนนะฮุ วัล-ญะมาอะฮุ ฟิศเศาะหาบะฮุ อัล-กิรอิม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า :41-44.

¹³ ดร.สุอูด อัศ-ศออิดี๊ยะ, อัล-อะหาดีษ อัล-วาอิเดฮุ ฟิฟะฎอิล อัล-เศาะหาบะฮุ, หน้า : 62, อิบน์หะญัร, อัล-อิศออะฮุ ฟิต์มัยฮ์ อัล-เศาะหาบะฮุ, หน้า : 20, ดร.อะหมัด สัยยิด อะหมัด, มะฟาฮีม เหาละ อัล-อาลี วัล-อัศหาบ, หน้า : 53.

2. มีการรายงานจากเศาะหาบะฮะด้วยตัวเองว่าคนๆนี้เป็นเศาะหาบะฮะ หรืออาจจะเป็นการรายงานจากตาบิอื่นที่ได้บ่งชี้ว่าท่านเป็นเศาะหาบะฮะ แต่ต้องมีการยืนยันถึงสิ่งที่ตาบิอื่นได้รายงานนั้นมีความน่าเชื่อถือได้¹⁴
3. มีการยืนยันที่มีความน่าเชื่อถือถึงการเป็นเศาะหาบะฮะด้วยการบอกเล่าของท่านเองว่า “ฉันคือเศาะหาบะฮะ”¹⁵ หรือ เขายืนยันว่าเคยพบเจอกับท่านนับเคยคบหาเป็นมิตรกับท่าน เคยถามท่าน เคยเสวนากับท่าน เคยรับใช้ท่าน และอื่น ๆ

¹⁴ ดร.สุคูต อัศ-ศออิดียฺ, อัล-อะหฺาดิษ อัล-วาริดะฮฺ ฟิพะฎูอิล อัศ-เศาะหาบะฮฺ, หน้า : 62, ดร.นาศิร อัช-ชัยคุ, อะกิดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิศเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 36, ดร.อะหมัด สัยยิด อะหมัด อะลี, อัล-อะชะเราะฮฺ อัล-มุบาชชิรูน บิล-ญันนะฮฺ, หน้า : 25, อิบнуหะญัวร์, อัล-อิศอบะฮฺ ฟิตัมยิซ อัศ-เศาะหาบะฮฺ, หน้า : 20, ดร.อะหมัด สัยยิด อะหมัด, มะฟาฮีม เหาละ อัล-อาลิ วัล-อัศฮาบ, หน้า : 54.

¹⁵ ดร.นาศิร อัช-ชัยคุ, อะกิดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิศเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 36, ดร.อะหมัด สัยยิด อะหมัด อะลี, อัล-อะชะเราะฮฺ อัล-มุบาชชิรูน บิล-ญันนะฮฺ, หน้า : 25, อิบнуหะญัวร์, อัล-อิศอบะฮฺ ฟิตัมยิซ อัศ-เศาะหาบะฮฺ, หน้า : 20.

พร้อมทั้งรับรู้ว่าเขาได้ศรัทธาและรู้ว่าสถานที่เขาได้กล่าวอ้างนั้น
น ะ กิ ต ณะ ที่ ไ ด
โดยที่ไม่มีรายงานอื่นที่ยืนยันว่าเขานั้นเป็นตาบิอินหรือเป็นคน
ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความเป็นเศาะหาบะฮฺ¹⁶

4. มีการยืนยันด้วยกับคุณลักษณะหรือสภาพแวดล้อมหรืออื่นๆ
ซึ่งแบ่งเป็นหลายประเภท ดังนี้¹⁷

หนึ่ง...เป็นชาวมุฮากษิรินหรือเป็นคนของชาวเผ่าเอาส์
และคือซุร็อบญ์ ซึ่งได้อาศัยอยู่ในเมืองมะดีนะฮฺในช่วงที่ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม มีชีวิตอยู่

สอง...เป็นชาวมักกะฮฺหรือชาวฏออิฟในปีที่ 10
ข อ ง ก า ร ยี จ เ ร า ะ ฮุ
เนื่องจากไม่มีใครสักคนที่เป็นชาวเมืองทั้งสองในปีข้างต้น
นอกจากเขาจะเข้ารับและศรัทธาในศาสนาอิสลาม

¹⁶ ดร.สุอูด อัล-ศออิดีย์, อัล-อะหาดีษ อัล-วาริดะฮฺ ฟิพะฎออิล อัล-เศาะหาบะฮฺ, หน้า : 62.

¹⁷ อิบน์หะญัร, อัล-อิศออบะฮฺ ฟิตัมยீซ อัล-เศาะหาบะฮฺ , หน้า : 22, ดร.สุอูด อัล-ศออิดีย์, อัล-อะหาดีษ อัล-วาริดะฮฺ ฟิพะฎออิล อัล-เศาะหาบะฮฺ, หน้า : 63-64, ดร.นาศิร อัล-ซัยคุ , อะกีดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิศะหาบะฮฺ อัล-กิรอหม เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า :36-37.

พร้อมทั้งเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในการประกอบพิธีหัจญ์อ้อลา(หัจญะตุลวิดาอ์)อีกด้วย

สาม...เป็นแม่ทัพที่ควบคุมดูแลการทำสงครามเพื่อต่อสู้กับผู้พินหลังให้กับศาสนาอิสลาม(สงครามริดดะฮฺ)และทำสงครามเพื่อพิชิตเมื่อบาง ๆ เนื่องจากไม่มีผู้ใดที่เป็นแม่ทัพที่ควบคุมดูแลนอกจากเป็นเศาะหาบะฮฺ

สี่...เป็นคนที่เกิดในช่วงเวลาที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะละยฮิ วะสลัลม มีชีวิตอยู่ เนื่องจากเด็กทุกคนที่เกิดในช่วงเวลานั้นจะต้องพาไปหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะละยฮิ วะสลัลม ทุกคนเพื่อให้ท่านอวยพรและให้เด็กคนนั้นมีสิริมงคล

ทำไม...ต้องรักเศาะหาบะฮฺ ?

ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ อีกว่า การรักเศาะหาบะฮฺนั้นเป็นหลักการพื้นฐานของการศรัทธาสำหรับชาวอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺอย่างแน่นอน เนื่องจากพวกท่านเป็นมนุษย์ที่ดีเลิศที่สุด

รวมทั้งทรงสัญญาต่อพวกท่านด้วยกับสวนสวรรค์อันสถาพร¹⁸
ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا
فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾﴾ (الفتح
(١٨ :

ค ว า ม วั า
“โดยแน่นอนอัลลอฮฺทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธาขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าใต้ต้นไม้ (ที่หุ้ดัยบียะฮฺ) เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงประทานความสงบใจลงมาบนพวกเขา และได้ทรงตอบแทนให้แก่พวกเขาซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้” (สูเราะฮฺอัล-ฟัตหฺ : 18)

พระองค์ได้ดำรัสอีกว่า

¹⁸ ดร.อับดุลอะซีซ บินมุหัมมัด อัล-สัดทาน , ระเบาะฟาต มั่นสะฎียะฮฺ ตัรบะวียะฮฺ ตะอูวียะฮฺ มินลียัร อัศ-เศาะหาบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 12, ดร.นาศิร อัซ-ซัยคุ , อะกีดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอหม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 67, มุหัมมัด เศาะลาหุ มุหัมมัด อัศ-ศอวียั, มั่นซิละฮฺ อัศ-เศาะหาบะฮฺ ฟิลกุรอาน, หน้า : 16,เตาฟีก มุหัมมัด มุศ็อยรียั, Һะยาฮฺ อัล-มัรฎิيين, หน้า : 11.

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
 بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة :
 100)

ค ว า ม วั ง

“บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ(ชาวมุฮาญิรีนจากมักกะฮฺ)
 และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ(ชาวอันศอรจากมะดีนะฮฺ)
 และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น
 อัลลอฮฺทรงพอพระทัยในพวกเขา
 และพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย
 และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว
 ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่างพวก
 เขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง”
 (สูเราะฮฺอัลต-เตอาบะฮฺ : 100)

2. เรายกเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะอัลลอฮฺ อัดดะวะญ์ลลา
 ใ ด ี่ ข ัจ ติ ม ติ น แ ก ่ พ ว ก ท ำ น
 และได้พรรณนาถึงพวกท่านด้วยกับการเป็นหมู่ชนที่ได้รับความดีงามอยู่

างมากมาย และเป็นหมู่ชนที่ได้รับความสำเร็จ¹⁹

ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
(التوبة : ٨٨-٨٩)﴾

ควา ม ว่า “ แต่ ท ว่า เ ร าะ ส ู ล
และ บรรดา ผู้ ที่ ศรั ท ฐา ซึ่ง ร่ว ม อยู่ กั บ ท่าน นั้น
ได้ ต่อ สู้ ด้วย ทรัพย์ สมบัติ ของ พวกเขา และ ชีวิต ของ พวกเขา
ชน เหล่า นี้ แห ละ ส ำ ห ร ะ บ พ ว ก เ ข า นั้น จะ ได้ รับ ความ ดี มาก ภาย
และ ชน เหล่า นี้ แห ละ คื อ ผู้ ที่ ได้ รับ ความ สำ เ ร ็จ
อัล ลอ ฮู ได้ ทรง เตรี ยม ไว้ แล ้ว ส ำ ห ร ะ บ พ ว ก เ ข า ซึ่ง บรรดา สว น สว รร ค์
ที่ มี แม่ น้ า ห ล าย ส าย ไ ห ล อยู่ ภาย ไ ต
สว น สว รร ค์ เหล่า นั้น โดย ที่ พวกเขา จะ พ ำ นั ก อยู่ ใน นั้น ตลอด กาล
นั้น แห ละ คื อ ชัย ชชนะ อัน ใหญ่ หลวง ” (สุเราะฮ์ อัด-เตอาบะฮ์ : 88-89)

¹⁹ มุหัมมัด เศาะลาหุ มุหัมมัด อัด-ศอวียฺ, มั น ธิ ละ ฮู อัด-เศาะหาบะฮ์ ฟี ล ก ร ร าน, หน้า

3. เราชักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะอัลลอฮฺ อັชชะวะญ์ดฺลา ได้ ดํารัส ถึง พวกท่านว่า เป็น ประชาชาติที่ดี ยิ่ง โดยที่พวกท่านได้ปฏิบัติภารกิจเพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม นั่นคือการสั่งใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และ ห้่า ม มิ ใ ให้ ปฏิบัติ สิ่ง ที่ มิ ชอบ ²⁰ ซึ่งหากบรรดาเศาะหาบะฮฺมิใช่กลุ่มชนแรกที่อยู่ในอายะฮฺนี้ แล้วจะมีกลุ่มชนใดอีกนอกจากพวกท่าน? ²¹ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾ (آل عمران : 110)

ค ว า ม ว่า “ พวก ก ็ ้่า น ้ น เป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกไ้ให้ปฏิบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮฺ” (สูเราะฮฺอาลี อิมรอน : 110)

²⁰ ดร. นาซีร อັช-ชัยคุ , อะกีดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 58, มุหัมมัด เศาะลาหฺ มุหัมมัด อັศ-ศอวียฺ, มัซลิดะฮฺ อັศ-เศาะหาบะฮฺ ฟิ ลุฏอาน, หน้า : 10.

²¹ มัรกีซ อัล-บุหฺษ วัต-ติรอกาต, อັษ-ษะนาอ์ อัล-มุตะบาดีล บัยนะ อัล-อาลี วัล-อัสหาบ, หน้า 20

4. เราชรักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะอัลลอฮฺ อັชชะวะญ์ดฺลา ทรงรักพวกท่าน และพวกท่านก็รักพระองค์²² ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ (المائدة : ๕๔)

ความว่า “อัลลอฮฺ ก็ จะ ทรง นำ มา ซึ่ง พวก ห นึ่ง ที่ พระองค์ ทรง รัก พวก เขา และ พวก เขาก็ รัก พระองค์” (สูเราะฮฺอัล-มาอิเดฮฺ : 54)

5. เราชรักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะอัลลอฮฺ อັชชะวะญ์ดฺลา ได้ให้คุณลักษณะพวกท่านว่าเป็นหมู่ชนแห่ง อีหม่าน(ศรัทธา)²³ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُو
وَءَنصَرُوا أَوْلِيَّكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (الأنفال : ๗๔)

ความว่า “และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพ และต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย

²² ดร.นาศิร อັซ-ซัยคุ , อะกีดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิศเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอหม เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 62

²³ มุหัมมัด เศาะลาหฺ มุหัมมัด อັศ-ศอวีรียฺ, มัันซิละฮฺ อັศ-เศาะหาบะฮฺ ฟิลกุรอาน, หน้า : 10-11, เตาฟีก มุหัมมัด มุศ็อยรียฺ, หะยาฮฺ อัล-มัรฎิยีน, หน้า : 11.

ทั้งนี้เพื่อก่อความโกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَكَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى
سُقُوهِ يَعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (الفتح : ٢٩)

ความว่า “มุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง

²⁴ ดร.อับดุลอะซีซ บินมุหัมมัด อัล-สัดทาน , วะเกาะฟาต มันสะฎียะฮฺ ตัรชะวียะฮฺ ตะฮฺวียะฮฺ มินลียัร อัศ-เศาะหาบะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 13, ดร.นาศิร อัซ-ซัยคุ , อะกีดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอหม เราะฎียัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 74, มุหัมมัด เศาะลาหฺ มุหัมมัด อัศ-ศอวีบี, มันซัละฮฺ อัศ-เศาะหาบะฮฺ ฟิลกูรออัน, หน้า : 26, เตอาฟีก มุหัมมัด มุค็อยรียฺ, หะยาฮฺ อัล-มัรฎูอีฮฺ, หน้า : 6.

เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รุกราน ผู้สืบทอด
โดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮฺและความโปรดปราน
(ข อ ง พ ร ะ อ ง ค์)
เครื่องหมายของพวกเขาอยู่บนใบหน้าของพวกเขาเนื่องจากร่องรอย
แห่งการสืบทอด นั่นคืออุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในอัล-อินญิล
ประหนึ่งเมล็ดพืชที่งอกหน่อหรือกิ่งก้านของมันออกมาแล้วทำให้
มัน ง อ ก ง า ม
แล้วมันก็เติบโตแข็งแรงและทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน
นำ ความ ปลื้ม ปีติ มา ให้ แก่ ผู้ หว่า น
เพื่อที่พระองค์จะก่อความโกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธาเพราะพ
ว ก เ ข า (มุ ส ลี มี่ น)
และอัลลอฮฺทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
ในหมู่พวกเขาว่าจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง”
(สูเราะฮฺอัล-ฟัตหฺ : 29)

7. เรายรักเคาะหะบะฮฺ ก็เพราะอัลลอฮฺ อັชชะวะญ์ลลลา
ทรงพรณนาถึงพวกท่านที่เป็นชาวมุฮาบฎีนว่าเป็นกลุ่มชนที่ยอมอุทิศแล
ะเสียสละบ้านเกิดเมืองนอนและทรัพย์สินเงินทองของตนเอง
ช ู ว ย เ ห ลี อ เ ขี ด ชู ศ า ส น า ข อ ง พ ร ะ อ ง ค์
ทั้งนี้ก็เพื่อแสวงหาความโปรดปรานและผลตอบแทนจากอัลลอฮฺ

และพระองค์ยังทรงพรณนาถึงชาวอันศอรซึ่งพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่คอยช่วยเหลือและรักใคร่ชาวมุฮาญิรีนซึ่งเป็นพี่น้องร่วมศาสนาของพวกเขา²⁵ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾﴾ (الحشر : ٨-٩)

ความว่า “(สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกยิวหรือสัมภาระ) เป็นของบรรดาผู้อพยพที่ขัดสนซึ่งถูกขับไล่ออกบ้านเกิดเมืองนอน
ของ พวก ก เ ข า
และทอดทิ้งทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจา

²⁵ ดร.อับดุลอะซีซ บินมุหัมมัด อัล-สัดทาน , ะกะาะฟาต มัสนะญียะฮฺ ตัรชะวียะฮฺ ตะฮฺวียะฮฺ มินลียัร อัศ-เศาะหาบะฮฺ ะเราะญียัลลอฮฺอันฮุม, หน้า : 13, ดร.นาศิร อัช-ชัยคฺ , ะกะกีตะฮฺ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอหม ะเราะญียัลลอฮฺอันฮุม, หน้า : 65, มุหัมมัด เศาะลาหฺ มุหัมมัด อัศ-ศอวียฺ, มัสนะฮฺ อัศ-เศาะหาบะฮฺ ฟิลกุรอาน, หน้า : 12, เตอาฟีก มุหัมมัด มุค็อยรียฺ, หะยาฮฺ อัล-มัรฎียีน, หน้า : 8.

กอัลลอฮฺ และความยินดีของพระองค์และช่วยเหลืออัลลอฮฺ และเราะสูลของพระองค์ ชนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้สัตย์จริง และบรรดาผู้ที่ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นครมะดีนะฮฺ.(ชาวอันศอร)และพวกเขาศรัทธาก่อนหน้าการอพยพของพวกเขา(ชาวมุฮาญีรีน)พวกเขารักใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขาและจะไม่พบความต้องการหรือความอิจฉาอยู่ในทรวงอกของพวกเขาในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเองถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตามและผู้ใดปกป้องการตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขาชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ” (สุเราะฮฺอัล-หัจร : 8-9)

พระองค์ได้ดำรัสอีกว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا

﴿٧٦﴾ وَنَصَرُوا أَوْلِيَّكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾
(الأنفال: ٧٦-٧٧)

ความว่า “ แท้ จ ริ ง บ ร ร ด า ผู้ ศ ร ี ท ธ า และอพยพและต่อสู้ทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ให้พักอาศัย และช่วยเหลือ นั้น ชนเหล่านี้แหละคือบางส่วนของพวกเขาอ้อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และมิได้อพยพนั้นก็ไม่เป็นหน้าที่แก่พวกเขาแต่อย่างใดในการช่วยเหลือพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะอพยพ และถ้าหากเขาขอให้พวกเขาช่วยเหลือในเรื่องศาสนาก็จำเป็นแก่พวกเขาซึ่งการช่วยเหลือนั้น นอกจากในการต่อต้านพวกที่ระหว่างพวกเขากับพวกเขามีสัญญากันอยู่ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา นั้น บางส่วนของพวกเขาอ้อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน หากพวกเขาไม่ปฏิบัติในสิ่งนั้น แล้ว ความวุ่นวาย และความเสียหายอันใหญ่หลวง ก็จักเกิดขึ้นในแผ่นดิน และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพ และต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือ นั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ศรัทธาโดยแท้จริง

ซึ่งพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และเครื่องยังชีพอันมากมาย”
(สุเราะฮ์อัล-อันฟาล : 72-74)

8. เรายรักเศาะหาบะฮ์ ก็เพราะอัลลอฮ์ อັชชะวะญ์ลลา ทรงอภัยโทษและเมตตาให้แก่พวกท่านทั้งหลายแล้ว²⁶ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (التوبة : 117)

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนบี ชาวมุฮัจญ์รีน และชาวอันศอรแล้ว ซึ่งเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามเขา (นบี) ในยามคับขันหลังจากที่จิตใจของชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขา เกือบจะหันเหออกจากความจริงแล้ว พระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาอยู่เสมอ”
(สุเราะฮ์อัล-เตาบะฮ์ : 117)

²⁶ ดร.นาศิร อັช-ชัยคฺ , อะกีดะฮ์ อะซูลุสสุนนะฮ์ วัล-ญะมาอะฮ์ ฟิเศาะหาบะฮ์ อัล-กิรอหม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 67, เต่าฟีก มุหัมมัด มุศ็อยรียฺ, ทะยาฮ์ อัล-มัรฎิยีน, หน้า : 7.

9. เรายรักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะอัลลอฮฺ อັชชะวะญ์ลลา
 ท ร ง ส ัญ ญา ต ่อ พ ว ก ท ่า น ว ่า
 พระองค์จะทรงให้พวกท่านเป็นตัวแทนสืบชั้วในแผ่นดิน
 ดัง ที่ พ ระ อ ง ค์ ท ร ง ใ ห้ บ ร ร ด า ช น ร ุ่น ก ่อน ๆ
 และทรงให้ศาสนาที่พวกเขาศรัทธานั้นเป็นที่โปรดปรานของพระองค์
 ทั้งยังเป็นที่ยึดมั่นและเป็นเกียรติแก่พวกเขา ²⁷ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ كَمَا أُسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ
 الَّذِي أَرْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا
 يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
 (النور : ٥٥)﴾

ความว่า “อัลลอฮฺทรงสัญญากับบรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า
 และบรรดาผู้กระทำความดีทั้งหลายว่า
 แน่อนพระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทนสืบชั้วในแผ่นดิน
 เสมือนดังที่พระองค์ทรงให้บรรดาชนก่อนพวกเขา

²⁷ ดร.นาศิร อັช-ชัยคุ , อะก็ตะฮฺ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิเศาะหาบะฮฺ อัล-
 กิรออม เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 69.

เป็นตัวแทนสี่บ่วงมาก่อนแล้ว และพระองค์จะทรงทำให้ศาสนาของพวกเขาซึ่งพระองค์ทรงโปรดปราน เป็นที่มั่นคงเป็นเกียรติแก่พวกเขา และแน่นอนพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงให้พวกเขาได้รับความปลอดภัย หลังจากความกลัวของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะต้องเคารพภักดีข้าไม่ตั้งภาคีอื่นใดต่อข้า และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน” (สุเราะฮ์ฮัน-นูร : 55)

10. เราชรักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะอัลลอฮฺ อัชชะวะญ์ลลา ทรงให้พวกท่านเป็นผู้แทนและผู้ช่วยเหลือของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ในการสืบทอดคำสอนของศาสนาอิสลาม และพระองค์ได้ทรงพรรณนาถึงพวกท่านอีกว่าเป็นผู้ที่รู้ดีหน้าในการทำความดี พร้อมทั้งได้สัญญาต่อพวกท่านถึงรางวัลที่ได้จะได้รับ นั่นคือสวนสวรรค์ ซึ่งเป็นสถานที่พำนักอันสถาพรเนื่องด้วยความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อพวกท่านทั้งหลาย²⁸ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

²⁸ ดร.นาศิร อัช-ชัยคฺ , อะก็ตะฮฺ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอมี เราะะฎิยัลลอฮฺอันฮุม, หน้า : 71-72

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ﴾ (النمل : ٥٩)

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และความศานติจงมีแต่ปวงบ่าวของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงคัดเลือกแล้ว” (สุเราะฮ์อัน-นัมล : 59)

พระองค์ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۖ يُؤْتُونَ بِاللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۗ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۗ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۗ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ﴾ (فاطر : ٣٢-٣٥)

ความว่า “และเราได้ให้คัมภีร์ เป็นมรดกสืบทอดมา แก่บรรดาผู้ที่เราคัดเลือกแล้วจากปวงบ่าวของเรา บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้อธรรมแก่ตัวเอง

และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้เดินสายกลางและบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้รุดหน้าในการทำความคิดทั้งหลาย ด้วยอนุมัติของอัลลอฮุนั้น คือ ความโปรดปรานอันใหญ่หลวง สวณสวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนักอันสถาพร พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนั้น ในสวณสวรรค์พวกเขาจะได้ประดับด้วยกำไลทองและไข่มุก และอาการของพวกเขาในนั้นคือผ้าไหม และพวกเขา กล่าวว่า "บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงขจัดความระทมทุกข์ออกจากเรา แท้จริงพระเจ้าของเราเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงชื่นชม (ต่อผู้จงรักภักดีต่อพระองค์) ซึ่งพระองค์ทรงให้เราได้พำนักในสถานที่พำนักอันสถาพรด้วยความโปรดปรานของพระองค์ ความเหน็ดเหนื่อยจะไม่ประสบแก่เราในนั้น และความเปื่อยหน่ายก็จะไม่ประสบแก่เราในนั้น" (สุเราะฮฺฟาฏีร : 32-35)

11. เรายังเสาะหาบะฮฺ ก็เพราะอัลลอฮฺ อี้ซซะวะญ์ลาลา ทรงพรณนาถึงพวกท่านว่าเป็นผู้ที่พร้อมที่จะน้อมรับในสัจธรรมที่ท่าน

ปีมัทหมัด คีออลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้นำมา²⁹
ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَا
يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ
أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ
(الزمر: ٣٣-٣٥)﴾

ความว่า “ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และเขาได้เชื่อมั่นความจริงนั้น
ชนเหล่านี้ พวกเขา คือ บรรดา ผู้ยำเกรง
นั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้กระทำความดี
เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงลบล้างความชั่วที่พวกเขากระทำไว้ออกจากพ
ว ก เ ข
และจะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขาด้วยสิ่งที่ดียิ่งต
ามที่พวกเขาได้กระทำไว้” (สุเราะฮฺอัลซุหม์ร : 33-35)

12. เรายรักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะอัลลอฮฺ อัดดะวะญ์ลลา
ทรงให้ การศรัทธา นั้น เป็น ที่ รัก แก่ พวกท่าน

²⁹ ดร.นาศิร อัช-ชัยคฺ , อะกีดะฮฺ อะซูลุสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิเศาะหาบะฮฺ อัล-
กิรอหม เราะะฎียัลลอฮุนฮุม, หน้า : 73.

และทรงให้การปฏิเสธศรัทธาและความชั่วช้าและการฝ่าฝืนนั้นเป็นที่น่าเกลียดชังแก่พวกท่าน³⁰ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَبٌ إِلَيْكُمْ الْأَيْمَنَ وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾ (الحجرات : ٧)

ความว่า “ และ พวก เจ้า พึง รู้ เถิด ว่า ในหมู่พวกเจ้านั้นมีเราะสุลของอัลลอฮฺอยู่ หากเขา(มุหัมมัด) เชื่อฟังพวกเจ้าในส่วนใหญ่ของกิจการแล้ว แน่ นอน พวก เจ้า ก็ จะ ล่า บา กัน แต่อัลลอฮฺทรงให้การศรัทธาเป็นที่รักแก่พวกเจ้า และ ทรง ให้ การ ปฏิเสธ ศรัทธา และความชั่วช้าและการฝ่าฝืนเป็นที่น่าเกลียดชังแก่พวกเจ้า ชนเหล่านั้นคือพวกที่ดำเนินอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง” (สูเราะฮฺอัล-หุญรอต : 7)

³⁰ ดร.นาศิร อัซ-ซัยคุ , อะกีดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิเศาะหَابะฮฺ อัล-กิรอมี เราะฮิมีอัลลอฮฺอันฮุม, หน้า : 76, มุหัมมัด เศาะลาหฺ มุหัมมัด อัศ-ศอวีรีย, มัสนะฮิละฮฺ อัศ-เศาะหَابะฮฺ ฟิลกุรอาน, หน้า : 9.

13. เรายุติการเคาะหาบะฮุ ก็เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ให้การรักพวกท่านนั้นเป็นเครื่องหมายของการศรัทธา และการเกลียดชังพวกท่านนั้นเป็นเครื่องหมายของการกลับกลอก ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ»
(البخاري برقم ١٧، ومسلم برقم ٧٤)

ความว่า “เครื่องหมายของการศรัทธาคือการรักชาวอันศอร และเครื่องหมายของการกลับกลอกคือการเกลียดชังชาวอันศอร”

31

ท่านได้กล่าวอีกว่า

«الْأَنْصَارُ لَا يُحِبُّهُمْ إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا يُبْغِضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقٌ» (البخاري
برقم ٣٧٨٤، ومسلم برقم ٧٥)

ความว่า “ชาวอันศอรไม่มีผู้ใดรักพวกเขานอกจากเป็นผู้ศรัทธา และไม่มีผู้ใดเกลียดชังพวกเขานอกจากเป็นผู้กลับกลอก”³²

³¹ บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮ์ : 17 และมุสลิม : 74

³² บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮ์ : 3784, มุสลิม : 75.

14. เราชักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสลัลัม ได้ยืนยันว่าพวกท่านเป็นประชาชาติที่ดีและประเสริฐยิ่ง
ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม ได้กล่าวว่า

« خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ... »
(البخاري برقم ۳۶۵۱، ومسلم برقم ۲۵۳۳)

ความว่า “มนุษย์ชาติที่ดียิ่งคือผู้ที่อยู่ในสมัยของฉัน
แล้วบรรดาที่ตามมาถัดจากพวกเขา
แล้วบรรดาที่ตามมาถัดจากพวกเขา...”³³

15. เราชักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสลัลัม ได้ห้ามการด่าทอพวกท่าน ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสลัลัม ได้กล่าวว่า

« لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ
أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ »
(البخاري برقم ۳۶۷۳، ومسلم برقم ۲۵۴۰)

ความว่า “พวกท่านอย่าด่าทอบรรดาสาวกของฉัน ,
พวกท่านอย่าด่าทอบรรดาสาวกของฉัน ,
ขอสาบานด้วยผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์

³³ บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮ์ : 3651, มุสลิม : 2533.

หากคนใดในหมู่พวกท่านบริจาคทองคำเท่ากับภูเขาอุด
ก็ไม่เท่ากับหนึ่งมุด(การตวงโดยใช้สองมือตัก)ของคนหนึ่งคนใดใน
หมู่พวกเขา และแม้แต่เพียงครึ่งมุด(ก็ไม่เท่า)”³⁴

16. เรายรักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะ อะลัล ลี ม ไ ต้ แ ฉ่ ง ขั า ว ว ่า
ชัยชนะและการพิชิตดินแดนต่างๆนั้นจะเกิดขึ้นด้วยน้ำมือของพวกท่านแ
ละบรรดาผู้ที่เจริญรอยตามท่าน ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะอะลัลลี ม ได้กล่าวว่า

«يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ فَيَغْزُو فِتَامٌ مِنَ النَّاسِ فَيَقُولُونَ فِيكُمْ
مَنْ صَاحَبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيُفْتَحُ
لَهُمْ ثُمَّ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ فَيَغْزُو فِتَامٌ مِنَ النَّاسِ فَيُقَالُ هَلْ
فِيكُمْ مَنْ صَاحَبَ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيُفْتَحُ لَهُمْ ثُمَّ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ فَيَغْزُو فِتَامٌ مِنَ
النَّاسِ فَيُقَالُ هَلْ فِيكُمْ مَنْ صَاحَبَ مَنْ صَاحَبَ أَصْحَابَ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيُفْتَحُ لَهُمْ»
(البخاري برقم ۳۶۴۹، ومسلم برقم ۲۵۳۳)

³⁴ บันทึกลงโดยอัล-บุคอรี : 3673, มุสลิม : 2540.

ความว่า “จะมีสมัยหนึ่งเกิดขึ้น
ที่ชนหมู่หนึ่งแห่งผู้คนทั้งหลายจะออกศึก แล้วจะถูกถามว่า :
ในหมู่พวกท่านนั้นมีเศาะหาบะฮะฮฺของเราะฮฺลุลลอฮฺ คีอิลลัลลอฮฺ
อะลัยฮิ วะสัลลัม อยู่ด้วยหรือเปล่า? พวกเขาจะตอบว่า : มี
แล้วเมื่อนั้นก็จะถูกพิชิตโดยพวกเขาเหล่านั้น หลังจากนั้น
ก็จะมาถึงสมัยหนึ่งซึ่งมีคนกลุ่มหนึ่งออกทำศึกสงคราม
จะมีเสียถามว่า :
ในพวกท่านนั้นมีสหายของบรรดาเศาะหาบะฮะฮฺของท่านเราะฮฺลุล
ลอฮฺ คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม อยู่ด้วยหรือเปล่า?
พวกเขาตอบว่า : มี แล้วเมื่อนั้นก็จะถูกพิชิตโดยพวกเขาเหล่านั้น
หลังจากนั้น ก็จะมาถึงสมัยหนึ่งซึ่งคนกลุ่มหนึ่งออกทำศึกสงคราม
ก็มีเสียถามว่า :
ในพวกท่านนั้นมีสหายของสหายของเศาะหาบะฮะฮฺของท่านเราะฮฺลุล
ลอฮฺ คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม อยู่บ้างไหม?
พวกเขาแล้วว่า : มี แล้วเมื่อนั้นก็ถูกพิชิตโดยพวกเขาเหล่านั้น”

35

17. เรายรักเศาะหาบะฮะฮฺ ก็เพราะท่านนบีได้กล่าวถึงพวกท่านว่า

³⁵ บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮ์ : 3649, มุสลิม : 2533.

«لَوْلَا الْهَجْرَةُ لَكُنْتُ امْرَءاً مِّنَ الْأَنْصَارِ وَلَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًّا
وَسَلَكَتِ الْأَنْصَارُ وَادِيًّا أَوْ شِعْبًا لَسَلَكَتُ وَادِي الْأَنْصَارِ أَوْ شِعْبِ
الْأَنْصَارِ» (البخاري برقم ٧٢٤٤، ومسلم برقم ١٠٥٩)

ความว่า “หากไม่มีการอพยพ
แน่นอนฉันอาจจะเป็นคนหนึ่งในหมู่ชาวอันศอร
หากว่า ผู้คนมุ่งที่จะไปที่หุบเขาหนึ่ง
แต่ชาวอันศอรมุ่งไปที่อีกหุบเขาหนึ่ง
แน่นอนฉันก็จะมุ่งตรงไปที่หุบเขาของชาวอันศอร”³⁶

18. เราชักเศาะหาบะฮฺ ก็เพราะพวกท่านอับดุลลอฮฺ บินอุมัร
เราจะฎิย์ลลอฮฺอันฮุมมา ได้กล่าวถึงพวกท่านว่า
“ผู้ใดที่ต่องการทำตามแบบอย่างที่ดี
เขาก็จงทำตามแบบอย่างที่ดีของผู้ที่ได้ตายไปแล้วเกิด
พวกเขาเหล่านั้นคือเศาะหาบะฮฺของท่านนบีมุหัมมัด
คือลัลลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม พวกเขาเป็นประชาชาติที่ดีที่สุด
เป็นผู้ที่หัวใจที่บริสุทธิ์ที่สุด มีความรู้อย่างลึกซึ้งที่สุด
และเป็นผู้มีความลำบากน้อยที่สุดในการนับถือหรือปฏิบัติคำสั่งใช้
ของศาสนา
เป็นกลุ่มชนที่อัลลอฮฺได้ทรงเลือกให้เป็นสาวกของท่านนบิ

³⁶ บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 7244 และมุสลิม : 1059.

คี อ ล ล ล ล อ ฮู อ ะ ล ย ยี ว ะ ส ล ล ม
และทำการสืบทอดศาสนาของพระองค์ ดังนั้น
ท่านทั้งหลายจงเจริญรอยตามความประพฤติอันดีงามของพวกเขา
เถิด พวกเขาคือบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบีมุหัมมัด
คี อ ล ล ล ล อ ฮู อ ะ ล ย ยี ว ะ ส ล ล ม
ซึ่งเขาเหล่านั้นดำรงอยู่บนทางนำที่เที่ยงธรรม”³⁷

19. เราชักเศาะหาบะฮ์ ก็เพราะท่านอับลอฮฺ
บินมัศอูดได้กล่าวถึงพวกท่านว่า “แท้จริงอัลลอฮฺ
ทรงมองดูหัวใจของปวงบ่าว ซึ่งพบว่าหัวใจของมุหัมมัด
คี อ ล ล ล ล อ ฮู อ ะ ล ย ยี ว ะ ส ล ล ม
เป็นหัวใจที่ดีเลิศที่สุดจากปวงบ่าวทั้งหลาย
แล้วพระองค์ทรงเลือกท่านด้วยพระองค์เอง
แล้วทรงแต่งตั้งให้ท่านประกาศศาสนา
หลังจากนั้นก็ทรงมองดูหัวใจของมนุษย์คนอื่นๆ
นอกจากหัวใจของมุหัมมัด คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยยียี วะสลัลมแล้ว
ก็พบว่าหัวใจของบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี
เป็นหัวใจที่ดีเลิศที่สุดจากปวงบ่าวทั้งหลาย
แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือนบีของพระองค์
เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ต่อสู้อันร่ำในกิจการต่างๆของศาสนาพระองค์

³⁷ อิบุนญัยม์ อัล-อัศปะฮานีย์, อัล-ฮิลยะฮฺ, เล่ม : 1 หน้า : 305-306.

ดังนั้นสิ่งที่บรรดาผู้ศรัทธาเห็นว่าดี มันก็เป็นสิ่งดี ณ ที่อัลลอฮ์ และสิ่งที่บรรดาผู้ศรัทธาเห็นว่าน่าเกลียด มันก็เป็นความน่าเกลียด ณ ที่อัลลอฮ์”³⁸

20. เรารักเศาะหาบะฮ์ ก็เพราะพวกท่านอิบนุกะษีร เพราะหิมะฮ์ฮุคคฮ์ ได้กล่าวถึงพวกท่านว่า “เศาะหาบะฮ์ เพราะกุฎลุลลอฮ์อันฮุคคฮ์ เป็นกลุ่มชนที่มีเจตนารมณ์ที่บริสุทธิ์ มี ก า ร ง า น ที่ ดี เ ยี่ ย ม ซึ่งทุกคนที่มองไปยังพวกท่านก็จะมีใจที่เปลี่ยนไปในหนทางแห่งการอย่างก้าวและทางนำของพวกท่าน”³⁹

ระดับความประเสริฐของบรรดาเศาะหาบะฮ์

³⁸ อิมามอะหมัด บินฮัมบัล, อัลมุสนัด, เล่ม : 1 หน้า : 379, อบีนะอีม อัล-อัศบะฮานีย์, มัจริฟะฮ์ อัล-เศาะหาบะฮ์, หน้า : 19, หัมดุ บินอับดุลลอฮ์ บินอิบรอฮีม อัล-หุมาйдีย์, อัล-อิบานะฮ์ ลิลาลิศเศาะหาบะฮ์ มินัลมันซัลละฮ์ วัล-มะกานะฮ์, หน้า :

³⁹ อิบนุกะษีร, ตัฟสีร์อัลกุรอาน อัล-กะรีม, เล่ม : 4 หน้า : 219.

แท้จริงแล้วบรรดาเศาะหาบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมิ ได้มีระดับความประเสริฐที่เท่าเทียมกัน ทว่าในแต่ละท่านนั้นจะมีระดับความประเสริฐเนื่องด้วยการเข้ารับอิสลามก่อนหรือเพราะการอพยพของท่านไปยังอีกดินแดนหนึ่งเพื่อรักษาความศรัทธา ที่มี ต่อ อิบิ ลอ อิบิ ลอ อิบิ ลอ อิบิ ลอ อิบิ ลอ และเป็นเพราะการเข้าร่วมในสงครามหรือเหตุการณ์ที่สำคัญต่างๆ เช่นการให้สัตยาบันต่อท่านนบี ศ็อลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งบรรดานักวิชาการได้จัดระดับความประเสริฐของบรรดาเศาะหาบะฮฺมากถึง 12 ระดับ ⁴⁰ ดังนี้

1. กลุ่มคนที่เข้ารับอิสลามที่เมืองมักกะฮฺ เช่นท่านอับบัส ท่านอุมร์ ท่านอุษมาน ท่านอะลี และท่านอื่นๆ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม
2. ชาวดารุน-นดีวะฮฺ

⁴⁰ อับดุลลอฮฺ บินศอลิหฺ อัล-เกาะศีร์, อัลอิศอบะฮฺ ฟีฟะฎออิดี วะนุฎก อัลเศาะหาบะฮฺ, หน้า 17 , ดร.นาศิร อัซ-ซัยคุ , อะกัตะฮฺ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟีเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า :38-39, ดร.มุหัมมัด บินอะลี บินศอลิหฺ อัล-ฆอมิดี, มัันบุฆชีรอ บิดญันนะฮฺ มินชีอัยริลอะชะเราะฮฺ, หน้า : 22, ดร.อะหฺมัด ลัยยิด อะหฺมัด, มะฟาฮีม เหาละ อัล-อาลี วัล-อัศหาบ, หน้า : 58-59.

3. ผู้ที่อพยพไปยังอัล-หะบะชะฮฺหรือเอธิโอเปียในปัจจุบัน
4. กลุ่มคนที่ให้สัตยาบันอัล-อะเกาะบะฮฺครั้งที่ 1 กับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม
5. กลุ่มคนที่ให้สัตยาบันอัล-อะเกาะบะฮฺครั้งที่ 2 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวอันศอร
6. กลุ่มคนแรกจากชาวมุฮาญิรีนที่ได้ไปยังท่านเราะฮ์ลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ณ กุบาศ์ ซึ่งพวกท่านได้สร้างมัสญิดขึ้นที่นั่น
7. กลุ่มคนที่เข้าร่วมสงครามบะดร์
8. ผู้ที่อพยพในช่วงระหว่างสงครามบะดร์และสงครามอัล-หุดียียะฮฺ
9. กลุ่มคนที่ให้สัตยาบันอิร-ริฎวาน(บัยอะตุรริฎวาน)
10. ผู้ที่อพยพในช่วงระหว่างสงครามอัล-หุดียียะฮฺ และการพิชิตเมืองมักกะฮฺ เช่นท่านคอลิด บินอัล-วะลีด ท่านอัมรฺ บินอัล-อาศ ท่านอับดุลรอฮ์มาน และท่านอื่นๆ
11. กลุ่มคนที่เข้ารับอิสลามในวันแห่งการพิชิตเมืองมักกะฮฺ ซึ่งพวกเขาเป็นกลุ่มคนจากชาวกุรอฮฺ

12. บรรดาเด็ก ๆ ที่พบเห็นท่านเราะสะสุลุลลอฮฺ
 คี อ ล ล ั ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ัย ยี ะ ะ ส ั ล ล ัม
 ในวัน แห่ง การ พิ ชิต เมื่ อ ง ม ัก กะ ฮฺ
 ในช่วง ประ กอบ พิธี หัจญ์ อ ำ ล า (หัจญะ ต ล วิ ต ำ อ ์)
 และ ใน ช่ว ง อื่น ๆ ที่ ถูก ถี อ ว่าเป็น เ ศาะ หา บะ ฮฺ
 เช่น ท่าน อั ส - ส า อิบ บิน ยะ ซีด ท่าน อั บ ดุ ล ล อ ฮฺ
 บิน ชะ อู ละ บะ ฮฺ บิน อ บี เ ศาะ อี ร
 ซึ่ง ท่าน ทั้ง สอง ได้ เ ดิน ไป หา ท่าน เ ร่า สะ สุ ล ล อ ฮฺ
 คี อ ล ล ั ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ัย ยี ะ ะ ส ั ล ล ัม
 และ ท่าน น บี้ ก็ ได้ ขอ ดู อา อ ์ ให้ แก่ ท่าน ทั้ง สอง
 เช่น เ ดีย ว กัน ท่าน อ บู อ ์ ฎ - ฎู พี ย ลู อามิ ร
 บิน วา ซิ ละ ฮฺ ท่าน อ บู ญะ ฮี ฟี ฮฺ ะ ฮฺ
 บิน อั บ ดุ ล ล อ ฮฺ ก็ เป็น ผู้ ที่ เห็น ท่าน เ ร่า สะ สุ ล ล อ ฮฺ
 คี อ ล ล ั ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ัย ยี ะ ะ ส ั ล ล ัม
 ช่ว ง ที่ ท่าน ฎ ำ วา ฟ และ ตอ น ที่ ท่าน อยู่ ที่ บ่อ น้ำ ซ ั
 ม ซ ั ม

ซ ั ก ัง ต ัน นี้ คี อ

ระดับความประเสริฐของบรรดาเศาะหาบะฮฺที่นักวิชาการด้านหะดีษและ
 นักวิชาการท่านอื่นๆได้ระบุไว้ แต่ท่านอัล-อัลลามะฮฺ มุหัมมัด บินสะอัด

ได้จัดระดับความประเสริฐของบรรดาเศาะหาบะฮ์ไว้ 5 ระดับ⁴¹
ด้วยกันดังนี้

1. กลุ่มคนที่เข้าร่วมสงครามบะดร์
2. กลุ่มคนที่เข้ารับอิสลามในช่วงแรกๆของการเผยแผ่ศาสนาอิสลาม ซึ่งบางส่วนจากพวกเขาได้อพยพไปยังอัล-หะบะชะฮ์ฮ์ หรือ เอธิโอเปีย ในปัจจุบัน และผู้ที่รับอิสลามหลังจากนั้น
3. ผู้ที่เข้าร่วมสงครามอัล-ค็อนดัก(สงครามสนามเพลาะ) และผู้ที่รับอิสลามหลังจากนั้น
4. ผู้ที่เข้ารับอิสลามในช่วงของการพิชิตเมืองมักกะฮ์ และผู้ที่รับอิสลามหลังจากนั้น
5. บรรดาเด็กๆที่ไม่ได้เข้าร่วมในสงคราม

“ห้าม” ด่าทอและใส่โคลั้บรรดาเศาะหาบะฮ์

อัลลอฮ์ อัซซะวะญัลลา ทรงคัดเลือกท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ให้เป็นศาสนทูตของพระองค์ และทรงคัดเลือกให้แก่ท่านซึ่งสาวกที่ดีเลิศที่สุด

⁴¹ ดร.นาศิร อัซ-ซัยคุ , อะกัศษุ อะฮ์ลุสสุนนะฮ์ วัล-ญะมาอะฮ์ ฟิเศาะหาบะฮ์ อัล-กิรอม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า :39.

โดยที่พระองค์ทรงยกย่อง
เกิดเกียรติต่อพวกท่านในคัมภีร์อันทรงเกียรติอย่างมากมาย
ไว้แต่เท่านั้นพระองค์ยังทรงเชิดชูและพรรณนาถึงความประเสริ
ฐของพวกท่านว่าเป็นประชาชาติที่ดีเลิศยิ่งเหนือประชาชาติทั้ง
หลาย -เราะฎีย์ลุลลอฮุอันฮุม-

เช่นเดียวกัน ท่านเราะฎีย์ลุลลอฮุ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัม ก็ได้ยกย่อง เชิดชูพวกท่าน
พร้อมทั้งแจ้งข่าวแก่พวกท่านถึงความประเสริฐที่พวกท่านได้รับ
อย่างมากมาย
ท่านนบียังได้ยืนยันอีกว่าพวกท่านนั้นเป็นกลุ่มชนที่เลิศที่สุดของ
ประชาชาตินี้
พร้อมทั้งสั่งใช้ให้ผู้ศรัทธาทั้งหลายรักใคร่พวกท่าน
และได้ห้ามการเกลียดชังพวกท่าน ด่าทอพวกท่าน
หรือเหยียดหยามพวกท่านไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดก็ตาม
ดังที่ท่านนบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ
أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ»
(البخاري برقم ٣٦٧٣، ومسلم ٢٥٤٠)

ความว่า “พวกท่านอย่าตำว่า บรรดาสาวกของฉัน , พวกท่านอย่าตำว่า บรรดาสาวกของฉัน , ขอสาบานด้วยผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ หากคนใดในหมู่พวกท่านบริจาบทองคำเท่ากับภูเขาอูหุด ก็ไม่เท่ากับหนึ่งมุดด์(การตวงโดยใช้สองมือตัก)ของคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา และแม้แต่เพียงครึ่งมุดด์(ก็ไม่เท่า)”⁴²

ท่านนบีได้กล่าวอีกว่า

«لَا يَرْمِي رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ وَلَا يَرْمِيهِ بِالْكُفْرِ إِلَّا أَرْتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ» (البخاري برقم ٥٥٨٥)

ความว่า “ผู้ใดก็ตามจะไม่ใส่ร้ายผู้อื่นด้วยข้อหาว่าชั่ว และจะไม่ใส่ร้ายผู้อื่นด้วยข้อหากาฟิรนอกจากผู้กล่าวหาจะตักศาสนาเอง หากผู้ถูกกล่าวหาทำได้เป็นเช่นนั้น”⁴³

ท่านได้กล่าวอีกว่า

«مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ» (صحيح الجامع للألباني برقم ٢٩٩)

⁴² บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 3673, มุสลิม : 2540.

⁴³ บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 5585

ความว่า “ผู้ใดที่ตำทอสาวกของฉัน ดังนั้นการสาปแช่งของอัลลอฮ์
บรรดาโมลาอิกะฮ์ และผู้คนทั้งหลายจะตกอยู่บนผู้นั้น”⁴⁴

ด้วยเหตุนี้ ไม่มีข้อสงสัยใดๆ อีกว่า
มันเป็นความหลงผิดอันใหญ่หลวงเลยที่เดียว
กับการที่บุคคลหนึ่งหมกมุ่นอยู่กับการใส่ร้ายป้ายสี ใส่ไค้ด ตำทอ
บรรดาผู้ที่ดีเลิศกว่าเขานั้นคือ “เศาะหาบะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม”
ซึ่งพวกท่านนับว่าเป็นกลุ่มชนและมนุษย์ที่ดีเลิศที่สุด
ดังนั้นการใส่ร้ายป้ายสี
การสร้างความเกลียดชังหรือมีความเคียดแค้นกับเศาะหาบะฮ์ของท่าน
ปี คี อ ล ล ล อ ฮู อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ม
นั้นย่อมเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าการศรัทธาของเขาที่มีต่อคำสอนของศาสนาอิสลาม
นั้นต้องกลับไปทบทวนใหม่อีกครั้ง ดังที่ท่านอบูซุรอะฮ์ อีร-รอซีฮ์
ไ ตี้ ก ล ล อ ว ว ่า
“ถ้าพวกท่านเห็นชายคนหนึ่งกำลังวิพากษ์วิจารณ์เศาะหาบะฮ์คน
หนึ่งของท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ คี อ ล ล ล อ ฮู อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ม
ฉะนั้นจงรู้ไว้เถิดว่าเขาคือผู้ปฏิเสธศรัทธา...”⁴⁵

⁴⁴ อัล-อัลบานีย์, เศาะฮิหฺ อัล-ญามิอฺ, เล่ม : 5 หน้า : 299.

⁴⁵ อัล-เคาะฎิบ, อัล-กิฟายะฮ์, หน้า 97

“เศาะหาบะฮฺ” พวกท่านมีคุณงามความดีอย่างมากมาย พวกท่านเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือ เชิดชู และดำรงให้อิสลามสูงส่งพร้อมทั้งเผยแพร่ความศรัทธาให้แก่ประชาคมโลก พวกท่านคือผู้ที่ได้ปฏิบัติภารกิจในการนำอัลกุรอาน อัล-สุนนะฮฺ และคำสอนต่างๆ พวกท่านยอมเสียสละและทุ่มเทตัวของท่าน เลือดเนื้อและทรัพย์สินของพวกท่านเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ อัซซะวะญัลลา เพราะฉะนั้นการด่าทอใส่โคเคิ้ล หรือ เกลียดซัง พวกท่าน ถือเป็นความผิดที่ใหญ่หลวงและถือได้ว่าคนที่กระทำเช่นนั้นเป็นคนกลับกลอกที่ไม่ได้รักใคร่หรือเลื่อมใสศรัทธาในอิสลามแม้แต่อย่างใด ดังที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«الْأَنْصَارُ لَا يُحِبُّهُمْ إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا يُبْغِضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقٌ» (البخاري

برقم ۳۷۸۴، ومسلم برقم ۷۵)

ความว่า “ชาวอันศอรไม่มีผู้ใดรักพวกเขานอกจากเป็นผู้ศรัทธา และไม่มีผู้ใดเกลียดซังพวกเขานอกจากเป็นผู้กลับกลอก”⁴⁶

ท่านได้กล่าวอีกว่า

«لَا يُبْغِضُ الْأَنْصَارَ رَجُلٌ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ» (مسلم ۸۶/۱)

⁴⁶ บันทึกลงโดยอัล-บุคอรี: 3784, มุสลิม : 75.

“ไม่มีการเกลียดชังชาวอันศอรของชายคนหนึ่งที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และต่อวันอาคีเราะฮ์อย่างแน่นนอน”⁴⁷

สุดท้ายนี้... ฟังทราบเถิด ผู้ใดก็ตามที่พยายามใส่ไคล้ หรือเกลียดชังบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม โดยที่จริงแล้วผู้นั้นได้ทำการโจมตีและใส่ไคล้ อัลกุรอานและอัล-สุนนะฮ์ของท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม เสียมากกว่า ซึ่งอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลลาได้กล่าวว่

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (الأحزاب : ٥٧)

ค ว า ม ว ่า “ แ ท้ จ ริ ง
บรรดาผู้กล่าวร้ายแก่อัลลอฮ์และเราะฮ์ลุลของพระองค์
อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขาทั้งในโลกนี้และปรโลก
และทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกเขา” (สุเราะฮ์อัล-
อัหฺซาบ : 57)

⁴⁷ บันทีกโดยมุสลิม 1/86

จุดยืนของอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ต่อเหตุการณ์ความขัดแย้งและสงครามระหว่างบรรดาเศาะหาบะฮฺ

แม้ว่าเหตุการณ์ความขัดแย้งและสงครามที่เกิดขึ้นระหว่างเศาะหาบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม จะมีความรุนแรงและเกิดความสูญเสียอย่างมากเพียงใด แต่สำหรับชาวอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺนั้นพวกเขามีความเชื่อมั่นว่าผู้ใดที่ได้สร้างความเป็นศัตรู ความเกลียดชัง และโกรธแค้นต่อผู้หนึ่งผู้ใดจากทั้งสองฝ่ายแล้วไซ้ว่าเขาผู้นั้นต้องแบกรับบาปที่ใหญ่หลวงอย่างแน่นอน ไซ้แต่เท่านั้น เป็นข้อบังคับสำหรับชาวอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺด้วยซ้ำ ที่ให้ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นรักใคร่ต่อบรรดาเศาะหาบะฮฺทั้งหลาย พึงพอใจต่อพวกท่าน ให้ความเมตตาสาธิตต่อพวกท่าน และปกป้องความประเสริฐของพวกท่าน โดยทำการเผยแพร่คุณงามความดี แบบอย่างที่ดีงาม และความประเสริฐของพวกท่านให้แก่ประชาคมโลกได้รับรู้โดยทั่วกัน

ดี ว ย เ ห ตุ นี้ ข้าพเจ้าจึงใคร่นำเสนอหลักฐานบางตัวบทที่บ่งชี้ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระ

หว่า ง เ ค า ะ ห า บ ะ ฮุ เ ร า ะ ฎิ ยั ล ล อ ฮุ อั น ฮุ ม
ทั้งนี้ก็เพื่อให้ข้อกระจ่างต่อจุดยืนของชาวอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล-
ญะมาอะฮฺที่มีต่อเหตุการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

อัลลอฮฺ อัชชะวะญัล ได้ดำรัสว่า

﴿وَإِنْ طَافَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ
إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقْتِلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ
فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾﴾ (الحجرات : ٩)

ความว่า “และหากมีสองฝ่ายจากบรรดาผู้ศรัทธาทะเลาะวิวาทกัน
พวกเจ้าก็จงไกล่เกลี่ยระหว่างทั้งสองฝ่าย
หากฝ่ายหนึ่งในสองฝ่ายนั้นละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง
พวกเจ้าก็จงปรามฝ่ายที่ละเมิดจนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับสู่พระบัญชา
ของอัลลอฮฺ ฉะนั้นหากฝ่ายนั้นกลับ (สู่พระบัญชาของอัลลอฮฺ)
แ ล ลั ว
พวกเจ้าก็จงประนีประนอมระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความยุติธรรม
และพวกเจ้าจงให้ความเที่ยงธรรม(แก่ทั้งสองฝ่าย) เกิด
แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักใคร่บรรดาผู้ให้ความเที่ยงธรรม” (สูเราะฮฺ อัล-
หุญรอต : 9)

ใน อายะสุ ข้าง ต้น
อัลลอฮฺทรงสั่งใช้ให้บรรดาผู้ศรัทธาได้ไกล่เกลี่ย
หากมีข้อพิพาทระหว่างพวกเขาด้วยตนเองเพราะพวกเขานั้นเป็นพี่น้องกัน

ซึ่งการทะเลาะวิวาทหรือประเด็นที่มีข้อพิพาทกันนั้นย่อมไม่ทำให้คุณลักษณะของการเป็นผู้ที่มีความศรัทธา ซึ่งอัลลอฮฺทรงขนานนามว่า
“ มุ อู มิ นี น ” นั้น ได้ หาย ไป
ด้วยเหตุนี้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างเศาะหาบะฮฺในสงครามอุฐู (อัล-ญะมะล)
ซึ่งเกิดจากการวินิจฉัยหรือการอิจญติฮาดก็ไม่ได้ทำให้คุณลักษณะของการเป็นผู้ศรัทธาของพวกเขาที่นั่นได้จากหายไปเช่นเดียวกัน⁴⁸

ท่านอบี สุร อัยเราะฮฺ เราะฮิ อี ล ล อ ฮฺ อ์ น ฮฺ
ได้รายงานหะดีษบทหนึ่งเพื่อเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าเหตุการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น
ระหว่างเศาะหาบะฮฺ นั้น
โดยเฉพาะสงครามที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มคนที่สนับสนุนท่านอะลีกับกลุ่ม
คนที่สนับสนุนท่านมูอาวียะฮฺ ประหนึ่งเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺทรงกำหนดไว้แล้ว

⁴⁸ ดูใน อิบน์ อัล-อะเราะบีย์, อัล-อะวาสิม มิน อัล-เกาะวาสิม, หน้า 169-170,
ดร.นาศิร อัซ-ซัยคุ , อะกีดะฮฺ อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิศเศาะหาบะฮฺ อัล-
กิรออม เราะฮิ อี ล ล อ ฮฺ อ์ น ฮฺ, หน้า : 728.

ทั้งนี้ก็เป็นบทเรียนให้แก่ผู้ศรัทธาในรุ่นหลัง ซึ่งท่านได้เล่าว่า
ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าวว่า

«لَا تَقُومُ السَّاعَةِ حَتَّى تَقْتُلَ فِئْتَانِ عَظِيمَتَانِ وَتَكُونَ بَيْنَهُمَا
مَفْتَلَةً عَظِيمَةً وَدَعَاؤُهُمَا وَاحِدَةٌ» (البخاري ٣٢١/٤، ومسلم
٢٢١/٤)

ความว่า “ วัน กิ ย า ม ะ ฮุ จะ ไม่ เกิด ขึ้น
จนกว่ากลุ่มชนใหญ่สองกลุ่มจะทำสงครามกัน
ซึ่งทำให้มีการตายเกิดขึ้นอย่างมากมากระหว่างสองกลุ่มนั้น
ทั้งๆที่การเรียกร้องของกลุ่มชนทั้งสองนั้นก็เป็นสิ่งเดียวกัน(เรียกร้อง
องสู่สวรรค์)”⁴⁹

ที่ น อัม รุ บิ น อั ล -อ า ศ
ได้รายงานหะดีษอีกบทหนึ่งซึ่งมีความสำคัญมากในการให้ข้อกระจ่างเกี่ยว
กับจุดยืนของผู้ศรัทธาต่อเหตุการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างเศาะ
หาบะฮฺ ซึ่งท่านได้เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ
วะสัลลิม ได้กล่าวว่า

⁴⁹ บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 4/231 และมุสลิม : 4/221

«إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا حَكَمَ
فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ» (مسلم برقم 1716)

ค ว า ม วั า
“เมื่อผู้พิพากษาได้ทำการวินิจฉัยอย่างเต็มความสามารถแล้วถูกต้อง
เขาได้รับการตอบแทนสองเท่าและเมื่อเขาทำการวินิจฉัยแล้วผิดพลาด
เขาได้รับการตอบแทนหนึ่งเท่า”⁵⁰

ท่านอบี บักเราะฮ์ ะฮฺ เราะฮิมัลลอฮุฮฺ อิมาม
ได้รายงานหะดีษอีกบทหนึ่งเพื่อเป็นการยืนยันว่ากลุ่มชนทั้งสองกลุ่มนั้น
ก็ยังคงเป็นผู้ศรัทธาแม้ว่าพวกเขาจะมีความขัดแย้งกันก็ตาม
ท่านได้เล่าว่า ในระหว่างที่เราสดับฟังการเทศนาของท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ท่านอัล-หะสันก็ได้มายังเรา ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม จึงกล่าวว่า

«إِبْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّحَ بِهِ بَيْنَ فِتْنَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ»
(رواه البخاري ، انظر فتح الباري 13/61)

⁵⁰ บันทึกโดยมุสลิม : 1716.

ความว่า “ หลาน ของ จัน คน นี้ เป็น ผู้ นำ
ซึ่งหวังว่าอัลลอฮฺจะทรงให้เขาเป็นผู้ไกลเกลี่ยความขัดแย้งที่เกิดขึ้น
ระหว่างกลุ่มชนสองกลุ่มจากบรรดาผู้ศรัทธาด้วยกัน” ⁵¹

จากหลักฐานที่ได้ นำ เสนอ ข้าง ต้น นี้
เป็นสิ่งที่บ่งชี้ได้อย่างแน่ชัดว่าชาวอิรักที่สนับสนุนท่านอะลีและชาวเมือง
ซามที่สนับสนุนท่านมูอาวิยะฮฺ บินอบีสุฟยานนั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ
อ อะ ล ล ย ฮี วะ ส ล ล ม
ก็ยังได้พรรณนาถึงพวกท่านว่ายังคงเป็นอุมมะฮฺหรือประชาชาติของท่าน
อยู่
เช่นเดียวกันท่านนบียังได้พรรณนาถึงคุณลักษณะของพวกท่านทั้งหลาย
ว่าเป็น ผู้ ที่ ผูก มัด กับ สัจธรรม และ เป็น ผู้ ที่ มี ความ ศรัทธา
ซึ่งความขัดแย้งหรือการทำสงครามระหว่างทั้งสองกลุ่มนั้นก็ไม่ได้ทำให้สิ่ง
เหล่านั้นหลุดพ้นจากพวกท่านใดๆไม่ ⁵²

ด้ ง นี้ น
จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลายที่ต้องมีความเชื่อมั่นแ
ละมีจุดยืนว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุมนั้น

⁵¹ บันทึกลงโดยอัล-บุคอรีห์พร้อมกับคำอธิบายในฟัตหุลบารีย์ : 13/61

⁵² ดร.นาศิร อัซ-ซัยคุ , อะก็ตะฮฺ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ ฟิศเศาะหาบะฮฺ อัล-กิรอหม เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม, หน้า : 729.

พวกเขา คือ กลุ่มชนที่เราต้องเชิดชูและเทิดเกียรติ โดยไม่สร้างความเกลียดชัง การใส่ร้าย และตำหนิพวกท่านทั้งหลาย และ ประเด็นที่สำคัญที่สุดคือ เหตุการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างเศาะหาบะฮ์นั้น แม้ว่ามันจะมีผลอย่างไรแต่ก็มีได้เป็นสิ่งที่ผู้ศรัทธาชนรุ่นหลังจากนั้นต้องแบกรับหรือถูกสอบสวนใดๆไม่ เพราะอัลลอฮ์ อัดลอลอฮ์ ชะวะญ์ลลาได้ดำรัสว่า

﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (البقرة: 141)

ความว่า “ นั่นคือ กลุ่มชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งทีพวกเขาได้ขวนขวายไว้ ก็ย่อมเป็นของพวกเขา และสิ่งที่พวกเจ้าขวนขวายไว้ก็ย่อมเป็นของพวกเจ้าและพวกเจ้าจะไม่ถูกไต่สวน ถึงสิ่งที่เขาเหล่านั้นปฏิบัติกัน” (สุเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์: 141)

ในทางกลับกันสิ่งที่ผู้ศรัทธาต้องเอาใจใส่มากที่สุดนั้นก็คือการวิงวอนของต่ออัลลอฮ์ให้พระองค์อย่าได้ให้ความเคียดแค้นต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์เกิดขึ้นในหัวใจของเขารวมทั้งพวกเขาต้องมอบความรักต่อพวกท่านวิงวอนขอคู่อารีแก่พวกท่าน ขอให้อัลลอฮ์ทรงอภัยโทษแก่พวกท่าน

และยืนยันถึงความประเสริฐและรางวัลที่พวกท่านจะได้รับนั่นคือ
สวนสวรรค์ที่เป็นสถานที่พำนักอันสถาพร

ดังที่อัลลอฮฺ อักซะวะญัลลา ได้ดำรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾﴾ (الحشر : 10)

ความว่า “และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขาโดยพวกเขา กล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่เราและพี่น้องของเราผู้ซึ่ง
ได้ ศ ร ี ท ธ า ก ่อน ห นี้ ำ เ ร า
และขอพระองค์อย่าได้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อ
ร ร ด ำ ผู้ ศ ร ี ท ธ า
ข้าแต่พระเจ้าของเราแท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดู
ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (สุเราะฮ์อัล-หัชร : 10)

บทสรุป

เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า “เศาะหาบะฮฺ” คือกลุ่มชนหนึ่งเดียวที่มีไม่เหมือนเช่นบรรดากลุ่มชนอื่นๆ บนพื้นแผ่นดินนี้ พวกเขาคือบรรดาบรรพชนที่มีเอกลักษณ์อันโดดเด่นที่ไม่เหมือนเช่นบรรดาผู้คนทั้งหลาย พวกเขาคือ บรรดาประชาชาติที่เป็นผู้นำ ไม่เหมือนเช่นประชาชาติอื่นๆ ทั้งหมด ซึ่งผู้ใดก็ตามที่ได้ศึกษาชีวประวัติของพวกท่านด้วยความเข้าใจและพินิจใคร่ครวญ และล่วงรู้ถึงรางวัลตอบแทนที่อัลลอฮ์ سبحانهและعالى ได้ทรงประทานให้แก่พวกท่านแล้ว ผู้นั้นจะตระหนักเป็นอย่างดีว่าพวกท่านเหล่านั้นคือผู้ที่ดีที่สุดในหมู่มนุษย์ รุ่งลงมาจากบรรดานบีทั้งหลาย ไม่เคยมีใครเสมอเหมือนพวกเขาและจะไม่มีวันเป็นเช่นนั้นด้วย ดังนั้นเราขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ سبحانهและعالى ให้เราสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตของบรรดาเศาะหาบะฮฺ ปกป้องเชิดชูเกียรติเกียรติพวกท่าน และทำให้การดำเนินชีวิตของพวกเรานั้นเป็นเหมือนอย่างพวกท่านทั้งหลาย ภายใต้อาณัติและความโปรดปรานและได้รับความพึงพอพระทัยจากอัลลอฮ์

อัลหัมดุลิลลาฮ์ ด้วยความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ สำนึกเล้มเล็ก ๆ นี้ จึงได้สำเร็จเรียบร้อย คุณประโยชน์และความดีใดๆอันพึงมีที่ได้จากสำนึกเล้มเล็ก ๆ นี้

ข้าพเจ้าขอขอบแต่บุญพาวรี ครอบครอง
และครุบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้
และขอให้ผลแห่งความดีนั้น นำความดี ความสงบสุขสู่สังคม
และประชาชาติโดยรวม โดยแน่แท้พระองค์เป็นผู้ที่ดียิ่งที่เราจะวอนขอ
และพระองค์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว และเป็นผู้รับมอบหมายที่ดียิ่ง

มวลดการสรรเสริญ เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์
การสถาพรและความจำเริญจงมีแด่ป่าวและศาสนทูตของพระองค์
ผู้เป็นนบีของเรา ผู้นำของเรา มุหัมมัด บินอับดุลลอฮ์
และบรรดาเครือญาติ ตลอดจนบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน
และแต่ผู้ที่เจริญรอยตามพวกท่านด้วยความดีงามจนถึงวันกียามะฮ์
อามีน